

til at komme i en anden Sygefæst end denne. Kan man nu ikke tillade, at et Medlem bliver staaende i en saadan Sygefæst, naar han bliver boende i den Egn, hvor en saadan Sygefæst er, synes jeg, man giver med den ene Haand, for at tage med den anden. Jeg har ikke hørt væsentlige Indvendinger mod dette Vædringsforslag, Punkt 3, under Nr. 9, og jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for det. — Det næste Vædringsforslag, som er stillet af et Flertal, angaar § 6, den saakaldte Flytteparagraf. Jeg kan der i det væsentlige slutte mig til, hvad der er blevet sagt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), med hvem der er opnået Enighed fra vor Side om at lade Flytteparagraffens første Del staa og sidste Del gaa ud; men jeg kan dog ikke være ganske enig med det ærede Medlem, naar han motiverede det paa den Maade, at han mente, at der muligvis kunde komme en anden Bestemmelse ind ved en senere Behandling i Landstinget. Mindretallets Stilling til Sagen har ikke været den, at man har tænkt sig, at der skulde komme noget andet og mere ind i § 6, fordi dette sidste Stykke af Paragraffen stemmes ud. Det ærede Medlem sagde, at han vilde ikke sige sig derom, før han havde set, hvorledes Landstingets Stilling blev; det var ikke hans Mening at ville i Folketinget stille et Forslag, men han vilde lade dette Punkt være afhængigt af Landstingets Stilling til Sagen. Vor Stilling er altsaa anderledes end hans. Hvad selve Flytteparagraffen angaar, tror saa den ærede Ordfører virkelig for Alvor, at hans Forslag hænger sammen med en friere Stilling for Sygefæstene? Han mente, at man ogsaa gennem Udstemning af § 6 skulde bevare deres Selvstændighed saa vidt, som muligt. Der er der dog en Principforskel mellem dette og det, som er foreslaaet i den nu § 14. Naar Spørgsmaalet er om, hvad Sygefæstene skulle høre for at komme ind under Loven, kan man stille sig kulant og sige, at naar Ydelsen blot har en vis Norm, noget, som er bestemt, er det ligegyldigt, i hvilken Form disse Ydelser finde Sted, men noget andet er, at Lovforslagets hele Princip beror paa, at det skal gøres muligt for ethvert ubemidlet Menneske, som vil være i en Sygefæst, at komme ind i den og blive i den, hvad ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde, og dette Princip kan ikke fraviges for at bevare et Selvsyre, som ikke har noget paa sig. Saa henviste det ærede Medlem til, at det vilde opnåes ad Frivillighedens Vej, og ønskede, at denne Bestemmelse maatte blive

overflødig, fordi Sygefæstene af sig selv vilde gaa ind derpaa, men naar det ærede Medlem tror det nødvendigt for Sygefæstene, at en saadan Ordning kommer til Stede ad Frivillighedens Vej, hvor alle Sygefæster slutte sig sammen i et Forbund for at opnå, at Medlemmerne kunne flytte fra den ene Sygefæst til den anden; naar det ærede Medlem ønsker det, synes jeg ogsaa, det er rimeligt at sætte det ind som en Bestemmelse i Loven. Jeg tror imidlertid i Virkeligheden ikke, at her er nogen Fare til Stede, eller at der skulde være nogen stærkt Lyst fra Ordførerens Side til at urgere dette. Jeg skulde dog tro, at dette var et af de Punkter, som man kunde enes om, jaledes som det jo i det hele taget er lykkedes os at nærme os hinanden paa mange Punkter. — Jeg skal endnu kun omtale Vædringsforslaget under Nr. 27, hvorefter vi have foreslaaet, at Hospitalvæsenet skal være vederlagsfri for Sygefæstemedlemmerne. Vi have haft saa meget mindre Betænkning ved at gøre dette, som man jo i Fjor ved den Behandling af Fattigloven vedtog, at Sygehushjælp skulde være fri her i Landet for ubemidlede Folk, jaledes at man ikke kom ind under Fattigvæsenet, fordi man havde søgt Hospitalshjælp, og faaet den. Da Folketinget altsaa har vedtaget dette i Fjor, men ganske vist — hvad jeg beklager — udstemt det ved 3dje Behandling, og da Folketinget har vedtaget det for alle, synes der ikke at være noget særlig urimeligt i, naar man nu i Mar foreslaar, at dette skal gælde for Sygefæstemedlemmer, for Folk, som have vist, at de ville sørge for sig selv under en Sygdom. Det er ganske sikkert umuligt at bevise, at dette er rigtigt — det er en Humanitetsforanstaltning, hvad enten man nu mener, man skal gaa med dertil eller ikke. Man kan her henvisse til, at der er Amt, jaledes som jeg tror, det blev nævnt af den ærede Ordfører, hvor dette allerede finder Sted. Det finder, som bekendt, Sted i Frederiksberg Amt, hvor Hospitalshjælp er vederlagsfri. Saa vidt jeg ved, finder det ogsaa Sted i Svendborg Amt; i ethvert Tilfælde har man indrettet sit Sygefæstevæsen jaledes der, at de Borgere, som komme ind under denne Lovs Bestemmelser, have vederlagsfrit Hospital og dog ikke derfor komme ind under Fattigvæsenet. Det finder altsaa Sted her i Landet, og jeg ser ikke, at der kan være nogen Fare ved at gaa videre ad den Vej. Det forekommer mig heller ikke, at den ærede Ordfører egentlig havde noget derimod, om han end mente, at man maatte afvente Udsviklingen. Jeg skal tillige gøre opmærksom